Tekst ustawy przekazany do Senatu zgodnie z art. 52 regulaminu Sejmu

U S T A W A

z dnia 1 grudnia 2022 r.

o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw[1)]

Art. 1. W ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 143, 1137, 1488, 1967, 2180 i 2236) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1 pkt 35 otrzymuje brzmienie:

„35) płyn do papierosów elektronicznych – roztwór przeznaczony do wykorzystania w papierosach elektronicznych, zarówno z nikotyną, jak i bez nikotyny, w tym bazę do tego roztworu zawierającą glikol lub glicerynę, przy czym roztwór uważa się za przeznaczony do wykorzystania w papierosach elektronicznych, gdy jest używany albo ze względu na jego skład i właściwości fizykochemiczne może być użyty w papierosach elektronicznych, bez względu na miejsce jego sprzedaży bądź oferowania na sprzedaż;”;

2) w art. 14:

a) po ust. 3ba dodaje się ust. 3bb w brzmieniu:

„3bb. W przypadku gdy uprawniony wysyłający podlega obowiązkowi rejestracyjnemu, o którym mowa w art. 16 ust. 1, do ustalenia organu podatkowego właściwego w sprawach dotyczących tego podmiotu stosuje się odpowiednio przepisy ust. 3, 4–4g i 6.”,

b) w ust. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

---

1) Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. − Prawo bankowe, ustawę z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, ustawę z dnia 12 lutego 2009 r. o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym, ustawę z dnia 6 lipca 2016 r. o podatku od sprzedaży detalicznej, ustawę z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej, ustawę z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych, ustawę z dnia 15 marca 2019 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy – Prawo o miarach, ustawę z dnia 16 października 2019 r. o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych, ustawę z dnia 30 marca 2021 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 11 sierpnia 2021 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 17 listopada 2021 r. o zmianie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, ustawę z dnia 9 grudnia 2021 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 8 czerwca 2022 r. o zmianie niektórych ustaw w celu automatyzacji załatwiania niektórych spraw przez Krajową Administrację Skarbową oraz ustawę z dnia 7 października 2022 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw.

„2) przemieszczania wyrobów akcyzowych oraz monitorowania sprzedaży wyrobów węglowych, z użyciem Systemu,”;

3) w art. 16:

a) w ust. 7a w pkt 1 po wyrazach „akcyza w należnej wysokości” dodaje się wyrazy „ , przy czym w przypadku jednostki samorządu terytorialnego łączną moc generatorów produkujących energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2022 r. poz. 1378, 1383 i 2370) ustala się odrębnie dla każdej z jednostek organizacyjnych jednostki samorządu terytorialnego”,

b) po ust. 7a dodaje się ust. 7b w brzmieniu:

„7b. Przez jednostki organizacyjne jednostki samorządu terytorialnego, o których mowa w ust. 7a pkt 1, rozumie się:

1) utworzone przez jednostkę samorządu terytorialnego samorządową jednostkę budżetową oraz samorządowy zakład budżetowy;

2) urząd gminy, starostwo powiatowe oraz urząd marszałkowski.”;

4) w art. 20 w części wspólnej wyraz „uwzględniając” zastępuje się wyrazami „wraz z niezbędnymi pouczeniami, uwzględniając”;

5) w art. 21 w ust. 3:

a) w pkt 1a skreśla się wyrazy „albo art. 78 ust. 1 pkt 3b”,

b) w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 i 6 w brzmieniu:

„5) do nabycia wewnątrzwspólnotowego alkoholu etylowego całkowicie skażonego środkiem skażającym dopuszczonym we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej lub dodatkowymi środkami skażającymi dopuszczonymi przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, w którym skażenie następuje, na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 3199/93 z dnia 22 listopada 1993 r. w sprawie wzajemnego uznawania procedur całkowitego skażenia alkoholu etylowego do celów zwolnienia z podatku akcyzowego;

6) do zużywającego podmiotu gospodarczego w zakresie zużycia wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, objętych zerową stawką akcyzy.”;

6) w art. 21a:

a) w ust. 1 w części wspólnej skreśla się wyrazy „ , z zastrzeżeniem art. 78 ust. 1 pkt 3”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W zakresie wyrobów węglowych objętych zwolnieniem od akcyzy podatnik może złożyć deklarację podatkową, o której mowa w ust. 1 pkt 1, albo deklarację podatkową, o której mowa w art. 24e ust. 1, w przypadku gdy:

1) w danym okresie rozliczeniowym jest obowiązany do złożenia deklaracji podatkowej, o której mowa w ust. 1 pkt 1, oraz innej deklaracji podatkowej i zapłaty akcyzy od innego wyrobu akcyzowego, lub

2) w danym kwartale jest obowiązany do złożenia deklaracji podatkowej, o której mowa w ust. 1 pkt 1, w której wykazuje wszystkie wyroby węglowe za co najwyżej dwa miesiące, oraz deklaracji podatkowej, o której mowa w art. 24e ust. 1, w której wykazuje tylko wyroby węglowe objęte zwolnieniem od akcyzy za co najmniej jeden pozostały miesiąc.”;

7) w art. 24 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Przepis ust. 1 pkt 3 nie ma zastosowania do podmiotu, o którym mowa w art. 16 ust. 7a pkt 1, w zakresie zużycia energii elektrycznej wyprodukowanej przez ten podmiot z generatorów o łącznej mocy nieprzekraczającej 1 MW, pod warunkiem że od wyrobów energetycznych wykorzystywanych do produkcji tej energii elektrycznej została zapłacona akcyza w należnej wysokości.

4. W przypadku gdy moc generatorów produkujących energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii jednostki organizacyjnej jednostki samorządu terytorialnego przekroczy 1 MW, jednostka samorządu terytorialnego składa deklarację podatkową, w której wykazuje energię elektryczną w zakresie odnoszącym się do tej jednostki organizacyjnej.”;

8) w art. 24a skreśla się wyrazy „ , z zastrzeżeniem art. 78 ust. 1 pkt 3”;

9) w art. 24e:

a) w ust. 1a po wyrazach „o której mowa w ust. 1” dodaje się wyrazy „ , z zastrzeżeniem art. 21a ust. 1a”,

b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Deklaracji, o której mowa w ust. 1, nie składa:

1) podmiot, o którym mowa w art. 16 ust. 7a pkt 1, w zakresie zużycia energii elektrycznej wyprodukowanej przez ten podmiot z generatorów o

łącznej mocy nieprzekraczającej 1 MW, pod warunkiem że od wyrobów energetycznych wykorzystywanych do produkcji tej energii elektrycznej została zapłacona akcyza w należnej wysokości;

2) zużywający podmiot gospodarczy w zakresie zużycia wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, objętych zerową stawką akcyzy.”;

10) w art. 33 w ust. 3 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) zbiornik gazu na stałe zamontowany w środkach transportu, którego zamontowanie na stałe umożliwia bezpośrednie wykorzystanie gazu zarówno do napędu, jak i, w odpowiednim przypadku, do funkcjonowania w trakcie transportu systemu chłodzącego i innych systemów, w które może być wyposażony środek transportu.”;

11) w art. 46d:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku przemieszczania objętych zwolnieniem od akcyzy wyrobów energetycznych, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2 i 3, jednym środkiem transportu, do więcej niż jednego podmiotu zużywającego lub miejsca odbioru tego samego podmiotu zużywającego, jeden projekt e-DD albo dokument zastępujący e-DD może zostać sporządzony dla wszystkich podmiotów zużywających lub miejsc odbioru tego samego podmiotu zużywającego.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku przemieszczania wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, objętych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, jednym środkiem transportu, do więcej niż jednego zużywającego podmiotu gospodarczego lub miejsca odbioru tego samego zużywającego podmiotu gospodarczego, jeden projekt e-DD albo dokument zastępujący e-DD może zostać sporządzony dla wszystkich zużywających podmiotów gospodarczych lub miejsc odbioru tego samego zużywającego podmiotu gospodarczego.”,

c) w ust. 6:

– w pkt 1 po wyrazach „od więcej niż jednego podmiotu zużywającego” dodaje się wyrazy „lub z więcej niż jednego miejsca odbioru tego samego podmiotu zużywającego”,

– w pkt 2 po wyrazach „od więcej niż jednego zużywającego podmiotu gospodarczego” dodaje się wyrazy „lub z więcej niż jednego miejsca odbioru tego samego zużywającego podmiotu gospodarczego”;

12) w art. 46j w ust. 3 we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „o których mowa w ust. 2” dodaje się wyrazy „i 5a”;

13) uchyla się art. 46r;

14) w art. 46v:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. System jest niedostępny, jeżeli nie ma możliwości przesyłania do Systemu dokumentów lub informacji.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku gdy System jest niedostępny, podmiot wysyłający i podmiot odbierający przekazują właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego albo naczelnikowi urzędu celno-skarbowego dokumenty lub informacje, które w przypadku dostępności Systemu przesyłają do Systemu.”,

c) uchyla się ust. 5 i 6,

d) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) przypadki, w jakich uznaje się, że System jest niedostępny;

2) szczegółowy sposób postępowania podmiotów wysyłających, podmiotów odbierających oraz organów podatkowych w przypadku niedostępności Systemu oraz po przywróceniu jego dostępności, w tym rodzaje dostarczanych dokumentów lub zakres dostarczanych informacji;

3) organ podatkowy lub organy podatkowe właściwe do wykonywania określonych zadań w przypadku niedostępności Systemu oraz po przywróceniu jego dostępności i rodzaje tych zadań.”,

e) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 7, uwzględni konieczność zapewnienia:

1) informacji dotyczącej przemieszczanych wyrobów akcyzowych oraz monitorowania przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem

procedury zawieszenia poboru akcyzy albo poza tą procedurą oraz monitorowania sprzedaży wyrobów węglowych, z użyciem Systemu;

2) przepływu informacji i danych dotyczących przemieszczania lub sprzedaży wyrobów akcyzowych, od których nie zapłacono akcyzy;

3) informacji i danych dotyczących wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie oraz wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, objętych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie;

4) bezpieczeństwa przesyłanych informacji i danych.”;

15) w art. 46w:

a) w ust. 2:

– w pkt 1 skreśla się wyrazy „ , uwzględniając konieczność zapewnienia właściwej informacji dotyczącej wyrobów akcyzowych”,

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) szczegółowy zakres danych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, które powinny być zawarte w: e-DD, raporcie odbioru, unieważnieniu e-DD, zmianie miejsca przeznaczenia, potwierdzeniu odbioru na wydruku e-DD, elektronicznym potwierdzeniu odbioru, o którym mowa w art. 46j ust. 3 pkt 2, innym dokumencie, o którym mowa w art. 46j ust. 3 pkt 3, oraz potwierdzeniu wydania, o którym mowa w art. 46d ust. 7;”,

b) w ust. 3 w pkt 4 po wyrazach „dotyczących wyrobów akcyzowych” dodaje się wyrazy „ , w tym wyrobów akcyzowych”;

16) w art. 47 w ust. 1 w pkt 2:

a) lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) winiarskiego, w przypadku win, biorąc pod uwagę średnią roczną produkcję z następujących po sobie co najmniej trzech lat winiarskich poprzedzających rok, w którym jest ustalana wielkość produkcji wina,”,

b) w lit. b wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„kalendarzowego, w przypadku napojów fermentowanych, biorąc pod uwagę średnią roczną produkcję z następujących po sobie co najmniej trzech lat kalendarzowych poprzedzających rok, w którym jest ustalana wielkość produkcji napojów fermentowanych, jeżeli napoje te:”;

17) w art. 48 w ust. 6 wyrazy „również wyprodukowane przez inny podmiot” zastępuje się wyrazami „również wyprodukowane w innym składzie podatkowym lub przez inny podmiot”;

18) w art. 78:

a) w ust. 1 pkt 3b otrzymuje brzmienie:

„3b) bez wezwania organu podatkowego, złożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklarację, o której mowa w art. 24e ust. 1, w terminie określonym w tym przepisie, w przypadku gdy nabywane wyroby akcyzowe są objęte na terytorium kraju zerową stawką akcyzy.”,

b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Deklarację uproszczoną, o której mowa w ust. 1 pkt 3, składa się za pomocą środków komunikacji elektronicznej.”,

c) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór deklaracji uproszczonej, o której mowa w ust. 1 pkt 3, wraz z objaśnieniami co do sposobu prawidłowego złożenia tej deklaracji, informacją o terminie i miejscu jej złożenia oraz pouczeniem podatnika, że deklaracja ta stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowego obliczenia wysokości akcyzy.”;

19) w art. 95:

a) ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7. Przez małego producenta wina rozumie się producenta wina, który jest prawnie i ekonomicznie niezależny od innych producentów wina, posiada miejsce prowadzenia działalności gospodarczej w odrębnym miejscu niż inni przedsiębiorcy zajmujący się produkcją wina, nie produkuje wina na podstawie licencji uzyskanych od innych przedsiębiorców i wielkość jego średniej rocznej produkcji wina nie przekroczyła 1000 hektolitrów.

8. W przypadku gdy dwóch lub więcej małych producentów wina współpracuje ze sobą na podstawie pisemnej umowy, a łączna wielkość ich średniej rocznej produkcji wina nie przekroczyła 1000 hektolitrów, są oni traktowani jako jeden mały producent wina.”,

b) po ust. 8 dodaje się ust. 8a–8c w brzmieniu:

„8a. Średnią roczną produkcję wina określa się, biorąc pod uwagę następujące po sobie trzy lata winiarskie poprzedzające rok, w którym jest ustalana wielkość produkcji wina.

8b. W przypadku gdy w roku, w którym jest ustalana wielkość produkcji wina, nie jest możliwe określenie średniej rocznej produkcji wina w sposób, o którym mowa w ust. 8a, stawkę, o której mowa w ust. 5, stosuje się do wina wyprodukowanego w ciągu trzech następujących po sobie lat winiarskich, w tym w roku, w którym jest ustalana wielkość produkcji wina, w ilości nieprzekraczającej łącznie 3000 hektolitrów.

8c. W przypadku gdy w danym roku winiarskim, biorąc pod uwagę ten rok oraz dwa poprzednie lata winiarskie, wielkość produkcji wina przekroczy łącznie 3000 hektolitrów, do ilości wina przekraczającej tę wielkość stosuje się stawkę, o której mowa w ust. 4.”,

c) w ust. 9 wyrazy „o której mowa w ust. 7 i 8” zastępuje się wyrazami „o której mowa w ust. 7–8c”;

20) w art. 96:

a) ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7. Przez małego producenta napojów fermentowanych rozumie się producenta tych napojów, który jest prawnie i ekonomicznie niezależny od innych producentów napojów fermentowanych, posiada miejsce prowadzenia działalności gospodarczej w odrębnym miejscu niż inni przedsiębiorcy zajmujący się produkcją napojów fermentowanych, nie produkuje napojów fermentowanych na podstawie licencji uzyskanych od innych przedsiębiorców i wielkość jego produkcji tych napojów w poprzednim roku kalendarzowym nie przekroczyła 1000 hektolitrów.

8. W przypadku gdy dwóch lub więcej małych producentów napojów fermentowanych współpracuje ze sobą na podstawie pisemnej umowy, a łączna wielkość ich produkcji napojów fermentowanych w poprzednim roku kalendarzowym nie przekroczyła 1000 hektolitrów, są oni traktowani jako jeden mały producent napojów fermentowanych.”,

b) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. W przypadku gdy wielkość produkcji napojów fermentowanych w danym roku kalendarzowym przekroczy 1000 hektolitrów, do ilości napojów

fermentowanych przekraczającej tę wielkość stosuje się stawkę, o której mowa w ust. 4.”,

c) w ust. 10 wyrazy „o której mowa w ust. 7 i 8” zastępuje się wyrazami „o której mowa w ust. 7–8a”;

21) w art. 97:

a) ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7. Przez małego producenta wyrobów pośrednich rozumie się producenta tych wyrobów, który jest prawnie i ekonomicznie niezależny od innych producentów wyrobów pośrednich, posiada miejsce prowadzenia działalności gospodarczej w odrębnym miejscu niż inni przedsiębiorcy zajmujący się produkcją wyrobów pośrednich, nie produkuje wyrobów pośrednich na podstawie licencji uzyskanych od innych przedsiębiorców i wielkość jego produkcji wyrobów pośrednich w poprzednim roku kalendarzowym nie przekroczyła 250 hektolitrów.

8. W przypadku gdy dwóch lub więcej małych producentów wyrobów pośrednich współpracuje ze sobą na podstawie pisemnej umowy, a łączna wielkość ich produkcji wyrobów pośrednich w poprzednim roku kalendarzowym nie przekroczyła 250 hektolitrów, są oni traktowani jako jeden mały producent wyrobów pośrednich.”,

b) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. W przypadku gdy wielkość produkcji wyrobów pośrednich w danym roku kalendarzowym przekroczy 250 hektolitrów, do ilości wyrobów pośrednich przekraczającej tę wielkość stosuje się stawkę, o której mowa w ust. 4.”,

c) w ust. 9 wyrazy „o której mowa w ust. 7 i 8” zastępuje się wyrazami „o której mowa w ust. 7–8a”;

22) w art. 97a:

a) uchyla się ust. 1,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Na potrzeby planowanej dostawy wewnątrzwspólnotowej, na sporządzony na piśmie wniosek małego producenta, o którym mowa w art. 23a ust. 1 dyrektywy Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych (Dz. Urz. WE L 316 z 31.10.1992, str. 21 – Dz. Urz. UE Polskie

wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 206, z późn. zm.[2)]), zwanej dalej „dyrektywą 92/83/EWG”, właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydaje certyfikat małego producenta zgodnie z wzorem określonym w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2021/2266 z dnia 17 grudnia 2021 r. ustanawiającym przepisy dotyczące stosowania dyrektywy Rady 92/83/EWG w zakresie certyfikacji i samocertyfikacji niezależnych, małych producentów napojów alkoholowych do celów podatku akcyzowego (Dz. Urz. UE L 455 z 20.12.2021, str. 26).”,

c) w ust. 3:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Wniosek, o którym mowa w ust. 2, powinien zawierać dane dotyczące małego producenta, o którym mowa w art. 23a ust. 1 dyrektywy 92/83/EWG, oraz prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności:”,

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) w przypadku podmiotu prowadzącego skład podatkowy – jego numer akcyzowy oraz numer akcyzowy składu podatkowego, w którym produkuje napoje alkoholowe, w odniesieniu do których występuje o wydanie certyfikatu małego producenta;”,

– uchyla się pkt 4,

– dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) średnią roczną produkcję wina albo łączną roczną produkcję innych napojów alkoholowych uprawniającą do uznania za małego producenta, o którym mowa w art. 23a ust. 1 dyrektywy 92/83/EWG.”,

d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku małych producentów, o których mowa w art. 23a ust. 1 dyrektywy 92/83/EWG, współpracujących ze sobą na podstawie pisemnej umowy dane określone w ust. 3 pkt 1–3 wykazują wszyscy ci producenci.”,

e) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, oprócz danych, o których mowa w ust. 3, zawiera oświadczenie o spełnieniu warunków uprawniających do

---

2) Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 236 z 23.09.2003, str. 555, Dz. Urz. UE L 157 z 21.06.2005, str. 86 oraz Dz. Urz. UE L 256 z 05.08.2020, str. 1.

uznania za małego producenta, o którym mowa w art. 23a ust. 1 dyrektywy 92/83/EWG. W przypadku takich małych producentów współpracujących ze sobą na podstawie pisemnej umowy oświadczenie składa każdy z nich.”,

f) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 4, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”,

g) ust. 5–11 otrzymują brzmienie:

„5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 4:

1) w przypadku podmiotu, który nie produkował napojów alkoholowych, o których mowa odpowiednio w art. 93 ust. 1, art. 94 ust. 1, art. 96 ust. 1 i art. 97 ust. 1 – dotyczy planowanej łącznej rocznej produkcji w roku kalendarzowym, na który ma zostać wydany certyfikat małego producenta;

2) w przypadku producenta wina, gdy w roku, na który ma zostać wydany certyfikat małego producenta, nie jest możliwe określenie średniej rocznej produkcji wina – dotyczy planowanej średniej rocznej produkcji.

6. Certyfikat małego producenta jest wydawany na rok kalendarzowy.

7. W przypadku małych producentów, o których mowa w art. 23a ust. 1 dyrektywy 92/83/EWG, współpracujących ze sobą na podstawie pisemnej umowy certyfikat małego producenta jest wydawany dla każdego z nich.

8. Producent, któremu wydano certyfikat małego producenta, jest obowiązany do powiadomienia właściwego naczelnika urzędu skarbowego o zmianie danych zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 2, w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana.

9. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 8, stanowi jednocześnie wniosek o wydanie nowego certyfikatu małego producenta.

10. W przypadku gdy w danym roku kalendarzowym producent, któremu wydano certyfikat małego producenta, przekracza wielkość odpowiednio średniej rocznej produkcji wina albo łącznej rocznej produkcji innych napojów

alkoholowych lub przestaje spełniać inne warunki uprawniające do uznania za małego producenta, o którym mowa w art. 23a ust. 1 dyrektywy 92/83/EWG, jest obowiązany powiadomić o tym właściwego naczelnika urzędu skarbowego w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym przekroczył wielkość odpowiednio średniej albo łącznej rocznej produkcji lub przestał spełniać inne warunki. Certyfikat małego producenta traci ważność z dniem następującym po dniu, w którym producent przekroczył wielkość odpowiednio średniej rocznej produkcji wina albo łącznej rocznej produkcji innych napojów alkoholowych lub przestał spełniać inne warunki uprawniające do uznania za małego producenta, o którym mowa w art. 23a ust. 1 dyrektywy 92/83/EWG, w zakresie objętym powiadomieniem.

11. W przypadku gdy certyfikat małego producenta dotyczy więcej niż jednego rodzaju napoju alkoholowego, powiadomienie, o którym mowa w ust. 10, stanowi jednocześnie wniosek o wydanie nowego certyfikatu małego producenta w odniesieniu do napojów alkoholowych, w przypadku których producent nie przekracza wielkości odpowiednio średniej rocznej produkcji wina albo łącznej rocznej produkcji innych napojów alkoholowych oraz spełnia inne warunki uprawniające do uznania za małego producenta, o którym mowa w art. 23a ust. 1 dyrektywy 92/83/EWG.”,

h) uchyla się ust. 12,

i) ust. 13 otrzymuje brzmienie:

„13. W przypadku importu napojów alkoholowych warunkiem stosowania stawek akcyzy, o których mowa w art. 95 ust. 5, art. 96 ust. 5 i art. 97 ust. 5, jest przedstawienie przez podmiot dokonujący takiego importu właściwemu naczelnikowi urzędu celno-skarbowego z chwilą złożenia zgłoszenia celnego dokumentu wydanego przez właściwe władze podatkowe dla zagranicznego producenta tych napojów, zawierającego takie same dane, jakie są wymagane dla certyfikatu małego producenta, i potwierdzającego:

1) średnią roczną produkcję wina, o której mowa w art. 95 ust. 7 albo 8, lub

2) łączną roczną produkcję innych napojów alkoholowych, o której mowa odpowiednio w art. 96 ust. 7 albo 8 lub art. 97 ust. 7 albo 8

– oraz spełnienie przez zagranicznego producenta tych napojów innych warunków, o których mowa odpowiednio w art. 95 ust. 7, art. 96 ust. 7 i 9 albo art. 97 ust. 7.”,

j) dodaje się ust. 14 i 15 w brzmieniu:

„14. W przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego napojów alkoholowych, gdy wymóg posiadania certyfikatu małego producenta wynika z przepisów prawa państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym napój alkoholowy został wyprodukowany, warunkiem stosowania stawek akcyzy, o których mowa w art. 95 ust. 5, art. 96 ust. 5 i art. 97 ust. 5, jest posiadanie przez zagranicznego producenta tych napojów certyfikatu małego producenta, który potwierdza średnią roczną produkcję wina lub łączną roczną produkcję innych napojów alkoholowych, nie większą niż określona odpowiednio w art. 95 ust. 7 albo 8, art. 96 ust. 7 albo 8 lub art. 97 ust. 7 albo 8.

15. W przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego napojów alkoholowych, gdy wymóg posiadania certyfikatu małego producenta nie wynika z przepisów prawa państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym napój alkoholowy został wyprodukowany, warunkiem stosowania stawek akcyzy, o których mowa w art. 95 ust. 5, art. 96 ust. 5 i art. 97 ust. 5, jest informacja o średniej rocznej produkcji wina lub łącznej rocznej produkcji innych napojów alkoholowych, nie większej niż określona odpowiednio w art. 95 ust. 7 albo 8, art. 96 ust. 7 albo 8 lub art. 97 ust. 7 albo 8 oraz o spełnieniu przez zagranicznego producenta tych napojów innych warunków, o których mowa odpowiednio w art. 95 ust. 7, art. 96 ust. 7 i 9 lub art. 97 ust. 7, wykazana zgodnie z art. 5 albo art. 6 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/2266 z dnia 17 grudnia 2021 r. ustanawiającego przepisy dotyczące stosowania dyrektywy Rady 92/83/EWG w zakresie certyfikacji i samocertyfikacji niezależnych, małych producentów napojów alkoholowych do celów podatku akcyzowego.”;

23) w art. 116 w ust. 5 skreśla się wyrazy „zgodności ze stanem faktycznym”;

24) w art. 117 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przemieszczane na terytorium kraju w wyniku nabycia wewnątrzwspólnotowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, chyba że przemieszczanie dotyczy wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 40 ust. 6, lub wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, które są przemieszczane w

celu wprowadzenia ich do składu podatkowego i objęcia procedurą zawieszenia poboru akcyzy;”;

25) w art. 122 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wzór wniosku o wskazanie sposobu nanoszenia znaków akcyzy na nietypowe opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych.”;

26) w art. 125 w ust. 4 w pkt 1 po wyrazach „wyrobów tytoniowych” dodaje się wyrazy „ , z wyłączeniem cygar i cygaretek,”;

27) w art. 136:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot obowiązany do oznaczania znakami akcyzy wyrobów spirytusowych, wyrobów winiarskich, płynu do papierosów elektronicznych, cygar lub cygaretek jest obowiązany, w okresie 24 miesięcy od dnia otrzymania znaków, nanieść je na opakowania jednostkowe wyrobów spirytusowych, wyrobów winiarskich, płynu do papierosów elektronicznych, cygar lub cygaretek, a w przypadku importu i nabycia wewnątrzwspólnotowego – sprowadzić na terytorium kraju wyroby spirytusowe, wyroby winiarskie, płyn do papierosów elektronicznych, cygara lub cygaretki oznaczone tymi znakami.”,

b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) opakowania jednostkowe wyrobów spirytusowych, wyrobów winiarskich, płynu do papierosów elektronicznych, cygar lub cygaretek lub”,

c) użyte w ust. 4–7, 9 i 10 w różnych przypadkach wyrazy „wyroby tytoniowe” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „wyroby tytoniowe, z wyłączeniem cygar i cygaretek,”;

28) w art. 138h:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisy ust. 1 nie mają zastosowania do podmiotów, o których mowa w art. 16 ust. 7a pkt 1.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku gdy moc generatorów produkujących energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii jednostki organizacyjnej jednostki samorządu terytorialnego przekroczy 1 MW,

jednostka samorządu terytorialnego prowadzi ewidencję, o której mowa w ust. 1, tej energii w zakresie odnoszącym się do tej jednostki organizacyjnej.”,

c) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. W odniesieniu do energii elektrycznej produkowanej z odnawialnych źródeł energii w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, w przypadku braku urządzeń pomiarowych pozwalających na precyzyjne określenie ilości energii wyprodukowanej, o której mowa w ust. 5 pkt 1, prowadzący ewidencję, o której mowa w ust. 1, określa ilości szacunkowe tej energii, uwzględniając moc zainstalowaną elektryczną instalacji odnawialnego źródła energii w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.”;

29) uchyla się art. 138n;

30) w art. 163a w ust. 1 wyrazy „31 grudnia 2022 r.” zastępuje się wyrazami „31 grudnia 2029 r.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 659, 1079, 1726 i 1768) w art. 37oa:

1) w ust. 1:

a) we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „podlega zwrotowi” dodaje się wyraz „odpowiednio”,

b) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) w art. 42 ust. 8 i 9 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym;”,

c) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w art. 82 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, z tym że zwrot następuje na wniosek:

a) podmiotów, o których mowa w art. 37j ust. 1, albo

b) podmiotu, który nabył od podmiotów, o których mowa w art. 37j ust. 1, paliwa silnikowe lub gaz, o których mowa w art. 37h, albo

c) uprawnionego wysyłającego dokonującego dostawy wewnątrzwspólnotowej paliw silnikowych lub gazu, o których mowa w art. 37h, poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym, niebędącego podmiotem, o którym mowa w lit. b i art. 37j ust. 1.”;

2) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) o którym mowa odpowiednio w art. 14 ust. 8a i 9 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym – w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1a i 2.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1540, z późn. zm.[3)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 20zy w § 4 w zdaniu pierwszym wyrazy „do dnia” zastępuje się wyrazami „od dnia”;

2) w art. 60:

a) po § 1a dodaje się § 1b i 1c w brzmieniu:

„§ 1b. W przypadku zapłaty podatku za pomocą innego instrumentu płatniczego, z którego podatnik korzysta za pośrednictwem konta w e-Urzędzie Skarbowym, podatnik jest obowiązany złożyć oświadczenie, że środki pieniężne przekazywane na zapłatę podatku pochodzą z rachunku tego podatnika. W takim przypadku przepisu art. 62b nie stosuje się.

§ 1c. Oświadczenie, o którym mowa w § 1b, jest składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia i zawiera klauzulę o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.”,

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Przepisy § 1–1c stosuje się również do wpłat dokonywanych przez płatnika lub inkasenta.”;

3) w art. 61 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Zapłata podatków przez podatników prowadzących działalność gospodarczą i obowiązanych do prowadzenia księgi rachunkowej lub podatkowej księgi przychodów i rozchodów następuje:

1) w formie polecenia przelewu lub

2) za pomocą innego instrumentu płatniczego – w przypadku gdy zapłata jest dokonywana za pośrednictwem konta w e-Urzędzie Skarbowym.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2022 r. poz. 2324 i 2339) wprowadza się następujące zmiany:

[3)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1598, 2076, 2105, 2262 i 2328 oraz z 2022 r. poz. 835, 974, 1265, 1301, 1933 i 2180.

1) w art. 104:

a) w ust. 2 w pkt 13 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 14 w brzmieniu:

„14) ujawnienie informacji objętych tajemnicą bankową jest niezbędne do zaspokojenia należności Skarbu Państwa z tytułu wypłaty gwarancji dla Narodowego Banku Polskiego, w przypadku, o którym mowa w art. 6 ust. 7 ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 618, 1692 i …).”,

b) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Organy państwowe, osoby zatrudnione w urzędach obsługujących te organy oraz osoby współpracujące z tymi organami, którym, zgodnie z ust. 2 pkt 14, ujawniono informacje objęte tajemnicą bankową, mogą wykorzystać te informacje wyłącznie w celu dochodzenia przez Skarb Państwa należności z tytułu wypłaty gwarancji dla Narodowego Banku Polskiego w przypadku, o którym mowa w art. 6 ust. 7 ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym.”;

2) w art. 105 w ust. 1 w pkt 2 w lit. e w tiret piątym po wyrazach „w art. 49a” dodaje się wyrazy „lub art. 49aa ust. 1”;

3) tytuł rozdziału 14 otrzymuje brzmienie:

„Przepisy przejściowe, zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy epizodyczne i przepisy końcowe”;

4) po art. 192 dodaje się art. 192a w brzmieniu:

„Art. 192a. W okresie od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 15 stycznia 2025 r. bank ma obowiązek udzielenia informacji stanowiących tajemnicę bankową Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej w zakresie określonym w art. 278b ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1009, 1079, 1115, 1265, 1933 i 2185) w art. 50 po ust. 17b dodaje się ust. 17c w brzmieniu:

„17c. Zakład udostępnia Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej lub dyrektorowi izby administracji skarbowej w związku z prowadzonym audytem, o którym mowa w art. 95 ust. 1 pkt 1-1e ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej

Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 813, z późn. zm.[4)]), na ich żądanie, dane zgromadzone na koncie płatnika składek, o których mowa w art. 45, obejmujące stan zaległości w opłacaniu należnych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 931, z późn. zm.[5)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 87 w ust. 6j w pkt 3 na końcu dodaje się przecinek i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) umieszczenia tego postanowienia albo tej decyzji na koncie w e-Urzędzie Skarbowym − w przypadku, o którym mowa w art. 35e ust. 10 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 813, z późn. zm.[6)])”;

2) w art. 145a w ust. 7 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) kasy rejestrujące z elektronicznym zapisem kopii:

a) inne niż o zastosowaniu specjalnym – są wydawane na okres do dnia 31 grudnia 2022 r.,

b) o zastosowaniu specjalnym – są wydawane na okres do dnia 31 grudnia 2023 r.;”.

Art. 7. W ustawie z dnia 12 lutego 2009 r. o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 618 i 1692) w art. 6:

1) po ust. 8 dodaje się ust. 8a i 8b w brzmieniu:

„8a. Nadwyżka środków pieniężnych i pozostałe zabezpieczenie kredytu refinansowego, o których mowa w ust. 7, nie wchodzą do masy upadłości oraz masy układowej do chwili zaspokojenia należności Skarbu Państwa.

8b. Odsetki od wierzytelności Skarbu Państwa z tytułu wypłaty gwarancji dla Narodowego Banku Polskiego są zaspokajane z nadwyżki środków pieniężnych i

---

4) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r poz. 835, 1079, 1301,1488, 1713, 1730, 1933 i 2015.

5) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. 974, 1137, 1301, 1488, 1561 i 2180.

6) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 835, 1079, 1301, 1488, 1713, 1730, 1933 i 2015.

pozostałego zabezpieczenia kredytu refinansowego, o których mowa w ust. 7, za czas opóźnienia do dnia ogłoszenia upadłości.”;

2) po ust. 10 dodaje się ust. 10a i 10b w brzmieniu:

„10a. Nadwyżka środków pieniężnych i pozostałe zabezpieczenie gwarancji, o których mowa w ust. 9, nie wchodzą do masy upadłości oraz masy układowej do chwili zaspokojenia należności Narodowego Banku Polskiego.

10b. Odsetki od wierzytelności Narodowego Banku Polskiego z tytułu udzielenia kredytu refinansowego są zaspokajane z nadwyżki środków pieniężnych i pozostałego zabezpieczenia gwarancji, o których mowa w ust. 9, za czas opóźnienia do dnia ogłoszenia upadłości.”;

3) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. W przypadku udzielenia gwarancji za instytucję finansową przepisy ust. 7–10b stosuje się odpowiednio.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 6 lipca 2016 r. o podatku od sprzedaży detalicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 761, 1137, 1488 i 2180) w art. 11b we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „31 grudnia 2022 r.” zastępuje się wyrazami „30 czerwca 2023 r.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 813, z późn. zm.[7)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 49aa:

a) w ust. 1 po wyrazach „przy użyciu terminala płatniczego,” dodaje się wyrazy „oprogramowania lub systemu teleinformatycznego,”,

b) w ust. 2:

– w pkt 5 po wyrazach „przy użyciu terminala płatniczego” dodaje się wyrazy „ , oprogramowania lub systemu teleinformatycznego,”,

– pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) numer identyfikacyjny terminala płatniczego lub oznaczenie identyfikacyjne oprogramowania lub systemu teleinformatycznego, jeżeli oznaczenie to występuje;”,

– w pkt 7 po wyrazach „z terminalem płatniczym” dodaje się wyrazy „ , oprogramowaniem lub systemem teleinformatycznym”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

---

7) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 835, 1079, 1301, 1488, 1713, 1730, 1933 i 2015.

„4. Informacja, o której mowa w ust. 1, jest przekazywana w postaci elektronicznej odpowiadającej strukturze logicznej udostępnionej przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu. Informacja jest przesyłana za pomocą środków komunikacji elektronicznej w sposób określony w przepisach wydanych na podstawie art. 193a § 3 Ordynacji podatkowej i zgodnie z wymaganiami określonymi w tych przepisach.”,

d) uchyla się ust. 5;

2) w art. 278b:

a) w ust. 1 wyrazy „do dnia 31 grudnia 2024 r.” zastępuje się wyrazami „do dnia 31 grudnia 2022 r.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W okresie od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2024 r. agent rozliczeniowy jest obowiązany do przekazywania Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej informacji o transakcjach płatniczych akceptanta wykonywanych przy użyciu terminala płatniczego, oprogramowania lub systemu teleinformatycznego.”,

c) w ust. 2 w pkt 1 wyrazy „rok i miesiąc” zastępuje się wyrazem „okres”,

d) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Informacja, o której mowa w ust. 1a, zawiera:

1) rok i miesiąc, którego dotyczy;

2) dane agenta rozliczeniowego zawierające:

a) firmę i nazwę,

b) NIP, numer identyfikacyjny REGON oraz numer w Krajowym Rejestrze Sądowym,

c) dane adresowe zawierające kod kraju, kod pocztowy, miejscowość, ulicę, numer domu i lokalu;

3) numery rachunków agenta rozliczeniowego wykorzystywanych w danym miesiącu do dokonywania przelewów na rachunek akceptanta;

4) dane akceptanta zawierające:

a) firmę, nazwę albo imię i nazwisko,

b) NIP,

c) numer identyfikacyjny nadany przez agenta rozliczeniowego,

d) dane adresowe zawierające kod kraju, kod pocztowy, miejscowość, ulicę, numer domu i lokalu,

e) czterocyfrowy numer służący do identyfikacji działalności gospodarczej;

5) dane adresowe miejsca wykonywania transakcji płatniczych przy użyciu terminala płatniczego, oprogramowania lub systemu teleinformatycznego, zawierające kod kraju, kod pocztowy, miejscowość, ulicę, numer domu i lokalu;

6) numer identyfikacyjny terminala płatniczego lub oznaczenie identyfikacyjne oprogramowania lub systemu teleinformatycznego, jeżeli oznaczenie to występuje;

7) numer rachunku akceptanta powiązanego z terminalem płatniczym, oprogramowaniem lub systemem teleinformatycznym;

8) datę, od której rachunek akceptanta jest powiązany z terminalem płatniczym, oprogramowaniem lub systemem teleinformatycznym;

9) datę, do której rachunek akceptanta był powiązany z terminalem płatniczym, oprogramowaniem lub systemem teleinformatycznym;

10) kody walut transakcji płatniczych;

11) liczbę i wartości transakcji płatniczych zaakceptowanych przez poszczególnych akceptantów.”,

e) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Informacja, o której mowa w ust. 1, jest przekazywana nie później niż do dnia 15 stycznia 2023 r.”,

f) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Informacja, o której mowa w ust. 1a, jest przekazywana za okresy miesięczne w terminie do 15. dnia miesiąca następującego po miesiącu, za który jest przekazywana.”;

3) w art. 278d skreśla się wyrazy „i 5”;

4) w art. 278e:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Agent rozliczeniowy, który nie dopełnia obowiązku przekazania Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej w terminie określonym w art. 278b ust. 3a informacji, o której mowa w art. 278b ust. 1a, przekazuje tę informację w niepełnym zakresie lub niezgodną z posiadanymi informacjami lub danymi

lub niezgodnie z wymaganiami określonymi w art. 49aa ust. 4, podlega karze pieniężnej.”,

b) w ust. 2 po wyrazach „o której mowa w ust. 1” dodaje się wyrazy „i 1a”;

5) w art. 278f po wyrazach „o której mowa w art. 278b ust. 1” dodaje się wyrazy „lub 1a”.

Art. 10. W ustawie z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2224) w art. 202:

1) w ust. 1 po pkt 19a dodaje się pkt 19b i 19c w brzmieniu:

„19b) współpraca z Szefem Krajowej Administracji Skarbowej w zakresie udostępniania list oraz wykazu, o których mowa w art. 217–220, umożliwiających automatyczną weryfikację komorników, zastępców komorników, asesorów i aplikantów komorniczych, w celu zapewnienia dostępu do konta w e-Urzędzie Skarbowym, oraz zapewnienia bezpieczeństwa przetwarzania danych przez dostawców oprogramowania służącego do obsługi kancelarii komorniczych;

19c) udzielanie dostawcom oprogramowania służącego do obsługi kancelarii komorniczych, na ich wniosek, zgody na:

a) dostęp do systemu teleinformatycznego, w którym są prowadzone listy oraz wykaz, o których mowa w art. 217–220, umożliwiające automatyczną weryfikację komorników, zastępców komorników, asesorów i aplikantów komorniczych, w celu wykonywania zadań, o których mowa w pkt 17–19b,

b) doręczanie korespondencji za pośrednictwem konta w e-Urzędzie Skarbowym przy pomocy oprogramowania służącego do obsługi kancelarii komorniczych;”;

2) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2e w brzmieniu:

„2a. W celu weryfikacji wniosku o udzielenie zgody, o której mowa w ust. 1 pkt 19c, Krajowa Rada Komornicza może zażądać od wnioskodawcy przekazania informacji, w tym objętych tajemnicą przedsiębiorstwa, dotyczących oprogramowania służącego do obsługi kancelarii komorniczych.

2b. Przy podejmowaniu uchwały w sprawie udzielenia zgody, o której mowa w ust. 1 pkt 19c, Krajowa Rada Komornicza uwzględnia konieczność zapewnienia bezpieczeństwa przetwarzania danych przez dostawców oprogramowania służącego do obsługi kancelarii komorniczych.

2c. Krajowa Rada Komornicza może cofnąć zgodę, o której mowa w ust. 1 pkt 19c, w przypadku stwierdzenia:

1) nieprawidłowości w zakresie przetwarzania danych, które nie zostały usunięte w wyznaczonym terminie, lub

2) zagrożenia ujawnienia danych, które nie zostało usunięte w wyznaczonym terminie.

2d. Uchwały w sprawie udzielenia i cofnięcia zgody, o której mowa w ust. 1 pkt 19c, nie podlegają zaskarżeniu przez wnioskodawcę. Przepis art. 215 stosuje się.

2e. Krajowa Rada Komornicza przekazuje niezwłocznie Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej uchwały w sprawie udzielenia i cofnięcia zgody, o której mowa w ust. 1 pkt 19c.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 15 marca 2019 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy – Prawo o miarach (Dz. U. poz. 675) po art. 8 dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Art. 8a. Okres obowiązywania potwierdzeń o spełnieniu funkcji, kryteriów i warunków technicznych dla kas rejestrujących przez kasy rejestrujące z elektronicznym zapisem kopii o zastosowaniu specjalnym, który kończy się z dniem 31 grudnia 2022 r. zgodnie z art. 145a ust. 7 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1 (w brzmieniu z dnia 1 maja 2019 r., Dz. U. z 2019 r. poz. 675) oraz art. 8, przedłuża się z mocy prawa do dnia 31 grudnia 2023 r.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 16 października 2019 r. o rozstrzyganiu sporów dotyczących podwójnego opodatkowania oraz zawieraniu uprzednich porozumień cenowych (Dz. U. poz. 2200 oraz z 2021 r. poz. 2105) w art. 127 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W okresie od dnia 1 lipca 2020 r. do dnia 30 czerwca 2025 r. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może ograniczyć do 20 liczbę podmiotów, z którymi zostanie podpisana umowa o współdziałanie na podstawie art. 20s ustawy zmienianej w art. 111, jeżeli okaże się to niezbędne do zapewnienia sprawnego i terminowego wykonywania zadań Krajowej Administracji Skarbowej.”.

Art. 13. W ustawie z dnia 30 marca 2021 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 694, 1642, 2313 i 2427) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 28:

a) w ust. 1 wyrazy „31 grudnia 2022 r.” zastępuje się wyrazami „31 stycznia 2024 r.”,

b) w ust. 3 wyrazy „31 grudnia 2022 r.” zastępuje się wyrazami „31 stycznia 2024 r.”,

c) w ust. 4 wyrazy „31 grudnia 2022 r.” zastępuje się wyrazami „31 stycznia 2024 r.”;

2) w art. 39:

a) w pkt 6 wyrazy „1 stycznia 2023 r.” zastępuje się wyrazami „1 lutego 2024 r.”,

b) w pkt 7 wyrazy „1 stycznia 2023 r.” zastępuje się wyrazami „1 stycznia 2024 r.”.

Art. 14. W ustawie z dnia 11 sierpnia 2021 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1535 i 1901) w art. 19:

1) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Skarbowe papiery wartościowe, o których mowa w ust. 1, oraz środki uzyskane z ich zbycia, niewykorzystane do dnia 31 grudnia 2022 r., przeznacza się na realizację ustawowych zadań Funduszu Reprywatyzacji.”;

2) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. W roku 2023 i latach kolejnych koszty związane z operacjami na skarbowych papierach wartościowych, o których mowa w ust. 1, w tym prowadzeniem rachunku papierów wartościowych, pokrywane są ze środków Funduszu Reprywatyzacji.”.

Art. 15. W ustawie z dnia 17 listopada 2021 r. o zmianie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. poz. 2192) w art. 2 wyrazy „od dnia 1 stycznia 2023 r.” zastępuje się wyrazami „od dnia 1 stycznia 2024 r.”.

Art. 16. W ustawie z dnia 9 grudnia 2021 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2427) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) w pkt 1 w lit. a:

– w tiret siódmym, w art. 2 w ust. 1 w pkt 16a w lit. b użyty po raz drugi wyraz „skażania” zastępuje się wyrazem „skażenia”,

– w tiret ósmym, w art. 2 w ust. 1 w pkt 20 w lit. f użyty po raz drugi wyraz „skażania” zastępuje się wyrazem „skażenia”,

b) pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) w art. 21:

a) w ust. 7 w pkt 2 w lit. d wyrazy „o którym mowa w art. 79 ust. 1” zastępuje się wyrazami „o którym mowa w art. 79 ust. 2”,

b) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W przypadku:

1) ubytków wyrobów akcyzowych:

a) o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 20 lit. a–e, przekraczających normy dopuszczalnych ubytków, o których mowa w art. 85 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 lit. a oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 85 ust. 7,

b) o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 20 lit. a, d i lit. e tiret pierwsze, powstałych podczas przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, przekraczających wysokość określoną w akcie delegowanym Komisji Europejskiej określającym wspólne progi utraty częściowej, wydanym na podstawie art. 6 ust. 10 dyrektywy Rady (UE) 2020/262 z dnia 19 grudnia 2019 r. ustanawiającej ogólne zasady dotyczące podatku akcyzowego (przekształcenie), zwanym dalej „aktem delegowanym Komisji Europejskiej określającym wspólne progi utraty częściowej”,

2) całkowitego zniszczenia wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 20 lit. a−e

− z wyłączeniem ubytków i całkowitego zniszczenia, o których mowa w art. 30 ust. 3, podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego, składać deklarację podatkową, obliczać oraz wpłacać akcyzę za dzienny okres rozliczeniowy, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał ubytek lub powstało całkowite zniszczenie.”;”,

c) w pkt 13, w art. 30 w ust. 4 w pkt 2 skreśla się wyrazy „ , wydanym na podstawie art. 6 ust. 10 dyrektywy Rady (UE) 2020/262 z dnia 19 grudnia 2019 r. ustanawiającej ogólne zasady dotyczące podatku akcyzowego (przekształcenie), zwanym dalej „aktem delegowanym Komisji Europejskiej określającym wspólne progi utraty częściowej””,

d) w pkt 31:

– w art. 46pb w ust. 6:

– – pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) objęcia tych wyrobów zabezpieczeniem ryczałtowym tego podmiotu”,

– – dodaje się część wspólną w brzmieniu:

„– po przekazaniu przez ten podmiot złożonego na piśmie oświadczenia w sprawie zabezpieczenia akcyzowego, którym będą objęte nabywane wewnątrzwspólnotowo przez ten podmiot wyroby akcyzowe.”,

– art. 46pe otrzymuje brzmienie:

„Art. 46pe. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 46pa pkt 2, jeżeli w momencie zakończenia przemieszczania System jest niedostępny lub do tego momentu nie uzyskano e-SAD, uprawniony odbiorca na terytorium kraju przedstawia właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego, nie później niż w terminie 5 dni od dnia zakończenia przemieszczania, dokument zastępujący raport odbioru, potwierdzający, że przemieszczanie zostało zakończone.

2. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego po uzyskaniu dokumentu zastępującego raport odbioru przesyła ten dokument władzom państwa członkowskiego Unii Europejskiej właściwym dla uprawnionego wysyłającego na terytorium państwa członkowskiego, chyba że dostępność Systemu zostanie niezwłocznie przywrócona i uprawniony odbiorca na terytorium kraju będzie mógł przesłać do Systemu projekt raportu odbioru.”,

– w art. 46pg wyrazy „art. 46pe ust. 1 i 4” zastępuje się wyrazami „art. 46pe”,

e) w pkt 38:

– uchyla się lit. a,

– w lit. b, w art. 47 w ust. 1a wyrazy „produkcja wina lub napojów fermentowanych w ciągu danego roku nie przekroczy 1000 hektolitrów” zastępuje się wyrazami „średnia roczna produkcja wina lub napojów fermentowanych nie przekroczy 1000 hektolitrów”,

f) w pkt 44:

– lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. W przypadku ubytków wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 20 lit. f, przekraczających wysokość określoną w akcie delegowanym Komisji Europejskiej określającym wspólne progi utraty częściowej lub całkowitego zniszczenia wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 20 lit. f, z wyłączeniem ubytków i całkowitego zniszczenia, o których mowa w art. 30 ust. 3, uprawniony odbiorca na terytorium kraju jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego, złożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklarację uproszczoną, o której mowa w ust. 1 pkt 3, oraz obliczyć akcyzę i dokonać jej zapłaty na terytorium kraju w sposób i terminie określonych w tym przepisie, w przypadku gdy nabywane wyroby są objęte na terytorium kraju stawką akcyzy inną niż stawka zerowa.”,

– w lit. d, w art. 78 w ust. 3 we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „niewymienione w załączniku nr 2 do ustawy” dodaje się wyrazy „ , inne niż określone w art. 40 ust. 7”,

– lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Osoba fizyczna, która nabywa wewnątrzwspólnotowo wyroby akcyzowe znajdujące się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy:

1) wymienione w załączniku nr 2 do ustawy albo niewymienione w tym załączniku, które są objęte na terytorium kraju stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, na cele handlowe w rozumieniu art. 34 i przemieszcza te wyroby osobiście,

2) niewymienione w załączniku nr 2 do ustawy, inne niż określone w art. 40 ust. 7, które są objęte na terytorium kraju stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, nie na potrzeby prowadzenia działalności gospodarczej i wyroby te są jej dostarczane na terytorium kraju

– jest obowiązana, bez wezwania organu podatkowego, złożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklarację uproszczoną, o której mowa w ust. 1 pkt 3, oraz obliczyć akcyzę i

dokonać jej zapłaty na terytorium kraju w sposób i terminie określonych w tym przepisie.”,

g) w pkt 46, w art. 79a w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) deklarację, o której mowa w art. 24e ust. 1, w terminie określonym w tym przepisie, w przypadku gdy nabywane wyroby akcyzowe są objęte na terytorium kraju zerową stawką akcyzy.”,

h) w pkt 48 w lit. b, w art. 82 w ust. 3:

– w pkt 2 w lit. a po wyrazach „potwierdzony raportem odbioru” dodaje się wyrazy „albo alternatywnym dowodem dostawy wyrobów akcyzowych przemieszczanych na podstawie e-SAD”,

– w pkt 3 w lit. a po wyrazach „potwierdzony raportem odbioru” dodaje się wyrazy „albo alternatywnym dowodem dostawy wyrobów akcyzowych przemieszczanych na podstawie e-SAD”;

2) w art. 3 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) w art. 37n w ust. 2 w pkt 1 wyrazy „w art. 37j ust. 1 pkt 1 i 3” zastępuje się wyrazami „w art. 37j ust. 1 pkt 1, 3 i 3a ”;

3) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. 1. Przepisy art. 21 ust. 9 pkt 1 lit. b, art. 30 ust. 4 pkt 2 i 3 oraz art. 85 ust. 10 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się od dnia wejścia w życie aktu delegowanego Komisji Europejskiej określającego wspólne progi utraty częściowej, wydanego na podstawie art. 6 ust. 10 dyrektywy Rady (UE) 2020/262 z dnia 19 grudnia 2019 r. ustanawiającej ogólne zasady dotyczące podatku akcyzowego (przekształcenie) (Dz. Urz. UE L 58 z 27.02.2020, str. 4, z późn. zm.[8)]).

2. Postępowania w sprawie ustalenia norm dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych prowadzone na podstawie art. 85 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy zmienianej w art. 1, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie aktu delegowanego Komisji Europejskiej określającego wspólne progi utraty częściowej, wydanego na podstawie art. 6 ust. 10 dyrektywy Rady (UE) 2020/262 z dnia 19 grudnia 2019 r. ustanawiającej ogólne zasady dotyczące podatku akcyzowego (przekształcenie), umarza się w części dotyczącej ubytków wyrobów akcyzowych powstałych podczas ich przemieszczania, które zostały określone w tym akcie.

---

8) Zmiana wymienionej dyrektywy została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 409 z 04.12.2020, str. 38.

3. Z dniem wejścia w życie aktu delegowanego Komisji Europejskiej określającego wspólne progi utraty częściowej, wydanego na podstawie art. 6 ust. 10 dyrektywy Rady (UE) 2020/262 z dnia 19 grudnia 2019 r. ustanawiającej ogólne zasady dotyczące podatku akcyzowego (przekształcenie), decyzje wydane na podstawie art. 85 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy zmienianej w art. 1 tracą moc w części dotyczącej norm dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych powstałych podczas ich przemieszczania, które zostały określone w tym akcie.

4. Do czasu wejścia w życie aktu delegowanego Komisji Europejskiej określającego wspólne progi utraty częściowej, wydanego na podstawie art. 6 ust. 10 dyrektywy Rady (UE) 2020/262 z dnia 19 grudnia 2019 r. ustanawiającej ogólne zasady dotyczące podatku akcyzowego (przekształcenie), przepis art. 78 ust. 1b ustawy zmienianej w art. 1, stosuje się w przypadku ubytków wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 20 lit. f tej ustawy, przekraczających normy dopuszczalnych ubytków, o których mowa w art. 85 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 lit. a tej ustawy oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 85 ust. 7 tej ustawy, lub całkowitego zniszczenia wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 20 lit. f tej ustawy, z wyłączeniem ubytków i całkowitego zniszczenia, o których mowa w art. 30 ust. 3 tej ustawy.”;

4) w art. 19:

a) w pkt 5 wyrazy „1 stycznia 2023 r.” zastępuje się wyrazami „1 grudnia 2023 r.”,

b) po pkt 5 dodaje się pkt 5a i 5b w brzmieniu:

„5a) art. 1 pkt 1 lit. a tiret siódme w zakresie art. 2 ust. 1 pkt 16c i 16d, pkt 5 lit. a oraz pkt 9, które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.;

5b) art. 1 pkt 39 i pkt 41 lit. a–c, które wchodzą w życie z dniem 16 stycznia 2023 r.;”,

c) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) art. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie–szóste, tiret siódme w zakresie art. 2 ust. 1 pkt 16a i 16b i tiret ósme–szesnaste, lit. b i c, pkt 2–4, pkt 5 lit. b, pkt 6 lit. a, pkt 7 lit. b, pkt 10, pkt 12 lit. b, pkt 13, 17–27, 31–36, pkt 37 lit. b tiret trzecie, pkt 38, 40, pkt 41 lit. d i e, pkt 42, pkt 43 w zakresie art. 77 ust. 1 i 2, pkt 44–49, pkt 50 lit. b, pkt 57–60 i 62–64, art. 3, art. 4, art. 5 pkt 2, art. 10–14 oraz art. 15 ust. 2, które wchodzą w życie z dniem 13 lutego 2023 r.”.

Art. 17. W ustawie z dnia 8 czerwca 2022 r. o zmianie niektórych ustaw w celu automatyzacji załatwiania niektórych spraw przez Krajową Administrację Skarbową (Dz. U. poz. 1301) po art. 27 dodaje się art. 27a w brzmieniu:

„Art. 27a. W okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 31 grudnia 2023 r. pisma wygenerowane automatycznie w e-Urzędzie Skarbowym mogą być opatrywane również zaawansowaną pieczęcią elektroniczną Szefa Krajowej Administracji Skarbowej weryfikowaną kwalifikowanym certyfikatem.”.

Art. 18. W ustawie z dnia 7 października 2022 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2180) po art. 24 dodaje się art. 24a w brzmieniu:

„Art. 24a. 1. Wiążące informacje stawkowe wydane przed dniem 1 stycznia 2023 r. nie wygasają w związku z wejściem w życie przepisów art. 146ea pkt 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 9.

2. Wiążące informacje stawkowe wydane przed dniem 1 stycznia 2024 r. nie wygasają w związku z wejściem w życie przepisów art. 146ef ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 9.”.

Art. 19. 1. W okresie od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 30 czerwca 2023 r. sprzedawca dokonujący sprzedaży paliw silnikowych zamieszcza przy kasie rejestrującej w lokalu przedsiębiorstwa, w którym dokonywana jest sprzedaż tych paliw, czytelną informację, że od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 30 czerwca 2023 r. sprzedaż detaliczna paliw silnikowych nie podlega opodatkowaniu podatkiem od sprzedaży detalicznej.

2. Rada Ministrów udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego ją urzędu wzór informacji, o której mowa w ust. 1.

Art. 20. W przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów węglowych, wobec których obowiązek podatkowy powstał po dniu 31 grudnia 2022 r., stosuje się przepis art. 21a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 21. W przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy zmienianej w art. 1, objętych zerową stawką podatku akcyzowego, znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, wobec których obowiązek podatkowy powstał po dniu 31 grudnia 2022 r., stosuje się przepis art. 78 ust. 1 pkt 3b ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 22. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 20 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 20 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, i mogą być w tym okresie zmieniane.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 78 ust. 10 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 78 ust. 10 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, i mogą być w tym okresie zmieniane.

3. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 122 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 122 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, i mogą być w tym okresie zmieniane.

Art. 23. Przepisy art. 6 ust. 8a, 8b, 10a i 10b ustawy zmienianej w art. 7 stosuje się również do niezaspokojonych w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy odpowiednio należności Skarbu Państwa z tytułu wypłaty gwarancji dla Narodowego Banku Polskiego oraz należności Narodowego Banku Polskiego z tytułu udzielenia kredytu refinansowego.

Art. 24. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r., z wyjątkiem:

1) art. 17, który wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 7 lipca 2022 r.;
2) art. 10, który wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;
3) art. 1 pkt 30, art. 3, art. 4 pkt 2–4, art. 6, art. 8, art. 9, art. 11, art. 12, art. 13 pkt 1, art. 14, art. 15 i art. 19, które wchodzą w życie z dniem 31 grudnia 2022 r.;
4) art. 1 pkt 5 lit. b w zakresie art. 21 ust. 3 pkt 5, pkt 15 i pkt 24, art. 2 oraz art. 16 pkt 1–3, które wchodzą w życie z dniem 13 lutego 2023 r.

MARSZAŁEK SEJMU

/ – / Elżbieta Witek